

ezelot voelt zich ongelukkig.
chzelf veel te klein.
verspreuk en een magisch brouwsel
wel wat op ...

IX
r van
de herkomst
009115

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

75
61 068 6
17/243
0 445

de Jacobs

ke uitgever

weg 3, 8000 Brugge
225
Keure, Brugge

9 789086 610686

Thema 8 In alle maten en gewichten

AVI-niveau 7

Heksje Friezelot

Moniek Vermeulen

Ik oefen.

trapeu**ning**
 beschrij**ving**
 deurop**ening**
 verbaz**ing**
 bewe**ging**
 plotsel**ing**
 oploss**ing**

cornflakes
exemplaar
computer
bureau
bibliotheek
party

heksen internaat
 vloer muizenbloed
 heksen gezin
 vleermuizen jacht
 konijnen keutels
 keuken weegschaal
 varkens haartjes
 katten speeksel
 opzoek **actie**
 katten nagels
mini formaat

ci troen sap
 in honds ta fel
 ver jaar dags ge schenk
ab nor maal

cm

's namiddags

hekseninternaat
 vleermuizenbloed
 heksengezin
 vleermuizenjacht
 konijnenkeutels
 keukenweegschaal
 varkenshaartjes
 kattenspeeksel
 opzoekactie
 kattennagels
 miniformaat
 citroensap
 inhoudstafel
 verjaardagsgeschenk
 abnormaal

centimeter

blz.

- 3 Daar heeft ze een **grondige hekel** aan.
Dit doet ze echt niet graag.
- 3 Ze krijgt de pot niet op het **schap**.
Ze krijgt de pot niet op de **plank van de kast**.
- 3 Ze **voegt** meteen **de daad bij het woord**.
Ze **doet het meteen**.
- 4 Nu moet ik die **vuile drek** nog **opdweilen** ook.
Nu moet ik die **smerige boel** nog **opkuisen** ook.
- 6 Ze **plet** en mengt alles goed.
Ze **drukt** alles mooi **plat** en mengt alles tot een glad papje.
- 6 Ze **torent** een heel eind boven de tafel **uit**.
Ze **steekt** een heel eind boven de tafel **uit**.
- 7 Daar verschijnt **prompt** een **fikse** buil.
Daar verschijnt **meteen** een **grote** buil.
- 9 Er klinkt een zwaar **geroezemoes** in de klas.
Er wordt veel gepraat in de klas. Alle stemmen samen vormen een luid geroezemoes.
- 9 **Ogenblikkelijk** wordt het stil.
Meteen wordt het stil.
- 10 Ze doet **verwoede pogingen** om duidelijk te maken dat haar grote klasgenoot opzij moet.
Ze probeert haar grote klasgenoot duidelijk te maken dat ze opzij moet.
- 14 De stofzuiger komt **rakelings** langs Friezelot.
De stofzuiger **raakt** Friezelot **net niet**.
- 18 Je **kruist je vingers** wanneer je hoopt dat iets goed afloopt.
- 19 Friezelot staart **verbijsterd** naar haar spiegelbeeld.
Friezelot staart **geschrokken** naar haar spiegelbeeld.
- 20 Al mijn vriendinnetjes komen naar de **party**.
Al mijn vriendinnetjes komen naar het **feestje**.
- 22 **Dit lap je me nooit meer!**
Dit doe je me nooit meer aan!

Heksje Friezelot

'Aaaarg!' Heksje Friezelot wordt wakker.

Ze rekt zich goed uit en stapt uit bed.

Dan gaat ze tegen de muur van haar kamer staan.

Daarop is haar groeimeter getekend.

Even kijken: 105 cm ...

Weer niets gegroeid dus!
 Friezelot kijkt teleurgesteld.
 Morgen wordt ze acht jaar.
 Een heks van haar leeftijd is normaal toch minstens
 140 cm. Maar zij blijft klein.
 Een beetje verdrietig glijdt ze via de trapleuning naar
 beneden.
 Haar ontbijt staat klaar.
 Mama is al vertrokken naar haar werk.
 En de twee grote zussen zitten op het heksen-
 internaat.
 Friezelot moet vandaag pas 's namiddags naar school.
 Ze neemt een kommetje vleermuizenbloed en doet er
 een handvol cornflakes met spinnensmaak in.
 Een gezond ontbijt is belangrijk.
 Dat weet ze van haar mama.

In het heksengezin worden de taken verdeeld.
 Vandaag moet heksje Friezelot de tafel afruimen.
 Veel zin heeft ze daar niet in, maar ze doet het toch.
 Wie zich niet aan de afspraken houdt, wordt immers
 gestraft. En voor haar zou dat betekenen: een avondje
 op vleermuizenjacht gaan.

En daar heeft ze een grondige hekel 📖 aan.
 Het heksje ruimt dus vlug op.
 De pot vleermuizenbloed moet bovenaan in de kast.
 Friezelot staat op de tippen van haar tenen.
 Maar ze krijgt de pot niet op het schap 📖.
 Ik probeer het met een sprongetje, denkt ze.
 En ze voegt meteen de daad bij het woord. 📖
 Maar terwijl ze springt, valt de pot vleermuizenbloed
 uit haar hand. Kapot op de grond ...
 'Nee!', schreeuwt Friezelot.

'Nu moet ik die vuile drek 📖 nog opdweilen 📖 ook!'
Ze zucht boos: 'Ik ben het beu om zo klein te zijn!
Ik ga er iets aan doen!'

Heksje Friezelot verlaat de bibliotheek.
Onder haar arm heeft ze een dik boek.
'MEZELF VERANDEREN' staat er in grote letters op.
Ze stapt er vlug mee naar haar kamertje.
Het heksje slaat het boek open bij de inhoudstafel.
Ze leest:

Van dik naar dun	blz. 1
Van dun naar dik	blz. 2
Van oud naar jong	blz. 3
Van jong naar oud	blz. 4
Van zwart naar blank	blz. 5
Van blank naar zwart	blz. 6
Van meisje naar jongen	blz. 7
...	
Van jongen naar meisje	blz. 19
Van groot naar klein	blz. 21
'Haha, hier heb ik het:	
Van klein naar groot	blz. 22'

Meteen komt er een stralende glimlach op haar spitse gezichtje.
Friezelot gaat op haar bed zitten en leest.
Gemakkelijk is het niet.
Daarom herleest ze alles nog een keer.
'Goed', beslist ze na een tijdje. 'Ik doe het.
Het moet me lukken!'
Met veel moed springt ze van haar bed.
Muizentanden, paddenstoelen, konijnenkeutels,
citroensap en zeewier.

Heksje Friezelot weegt alles zorgvuldig af op de keukenweegschaal. Ze volgt nauwkeurig de beschrijving uit het dikke boek.
Ze plet 📖 en mengt alles goed.
Zo bekommt ze een glad papje.
Dat papje strijkt ze over haar beide armen en benen.
Nu nog de bijhorende toverspreuk!
Het heksje leest ze eerst nog eens goed.
Nu wordt het spannend.
Ze knijpt haar ogen dicht:
'Vriedeledie, vriedeleda, vriedelegoot,
ik ben niet meer klein, maar ik ben groot!'
Bang opent Friezelot haar ogen.
Ze schrikt! Ze torent 📖 een heel eind boven de tafel uit. Vroeger kwam haar kin amper boven het tafelblad.
Het lijkt wel of ze dubbel zo groot geworden is!
'Het is gelukt!', roept ze blij. 'Het is gelukt!
Ik ben niet meer klein, ik ben groot!'

Ondertussen is het tijd geworden om naar school te vertrekken. Friezelot neemt haar boekentas.
Het is wel een beetje belachelijk: een heel klein boekentasje op de rug van zo'n grote heks.

Maar ze trekt er zich niets van aan.
Ze opent de deur en ... boink!!!
Ze stoot haar hoofd tegen de deuropening.
'Het is nog wennen', stamelt Friezelot terwijl ze over de pijnlijke plek op haar voorhoofd wrijft.
Daar verschijnt prompt 📖 een fikse 📖 buil!

Op school is de bel al gegaan.
Friezelot stapt dus maar meteen naar haar klaslokaal.

Wanneer ze de klas binnenstapt, klinkt er meteen gegil.
 Daarna wordt het muisstil.
 Alle leerling-heksen kijken alsof ze een spook zien.
 Ook de juf weet niet waar ze het heeft.
 'F ...F ... Friezelot', stamelt ze. 'Wat is er gebeurd?'
 'Ik ben groot', zegt het heksje trots. 'Ik was het beu om klein te zijn. Ik heb mezelf groot getoverd. Nu is het goed!'
 Glimlachend gaat ze naar haar plaats.

Wanneer ze zich aan haar lessenaartje wil zetten, lukt het niet zo goed.

'Ik krijg mijn benen hier niet onder', stamelt ze verlegen.

'Probeer het hier eens!', roept Florefien.

Zij was tot nog toe de grootste van de klas.

Zij zit dus aan de hoogste lessenaar.

Friezelot wringt zich in de bank.

Het lukt nog niet zo goed. Maar ze blijft toch zitten, haar knieën gekneld tegen de bank.

Ondertussen klinkt er een zwaar geroezemoes in de klas.

'Stilte!', zegt de juf streng.

Hoewel ze nog niet bekomen is van haar verbazing, wil ze toch met de les beginnen.

Ogenblikkelijk wordt het stil.

Friezelot vindt het leuk zo.

Ze kijkt boven alle klasgenoten uit.

Vanuit de hoogte kan ze stiekem zien wat de anderen in hun schrift schrijven.

Zo gemakkelijk heeft ze het nog nooit gehad.

'Hé zeg, Heksje eh ... Heks! Ik kan niets zien achter jouw rug. Je bent veel te groot!'

Friezelot kijkt achter zich om te zien wie er zo klaagt. Het is Fladderien. Ze doet verwoede pogingen 📖 om duidelijk te maken dat haar grote klasgenoot opzij moet.

Friezelot schuift haar stoel een beetje naar links. Haar knieën schuren tegen de onderkant van de bank. Dat doet pijn.

Maar dan roept Anneriek: 'Hola, nu zie ik niets van wat de juf op het bord schrijft. Opzij alsjeblieft!'

Hoe Friezelot ook schuift van links naar rechts, van voor naar achter ... Altijd zit ze in iemands weg.

Uiteindelijk gaat ze dan maar helemaal achteraan in de klas zitten. In haar eentje ...

'Tijd voor de vliegles!', roept de juf. Iedereen juicht.

Vliegles! Dat is het leukste uurtje van de week.

De leerlingen lopen naar de bezems die netjes op een rij tegen de muur staan.

Ieder kent haar eigen vliegtuigje.

Friezelot kijkt beteuterd naar haar kleine bezem.

De juf ziet het en lacht.

'Wacht', zegt ze. 'Ik haal je een beter exemplaar!'

Snel komt ze terug met een bezem voor volwassenen.

Fier klimt Heksje op haar nieuwe vliegtuig.

'Ik tel tot vier en dan moet iedereen de lucht in zijn!', roept de juf. 'Een, twee, drie, vier ... !'

Zoef ... iedereen stijgt op.

Ook Friezelot gaat de lucht in.

Maar dan krijgt ze het moeilijk.

Ze zwiept heen en weer met haar bezem.

'Heks Friezelot, doe normaal!', hoort ze de juf roepen.

'Ik doe normaal,' reageert Friezelot, 'maar hier loopt iets fout!'

Hoe ze ook probeert, ze slaagt er niet in om goed te vliegen zoals alle anderen van haar klas. Ze wiebelt heen en weer met haar bezem. Soms zit ze erop, soms hangt ze eronder. Het duizelt in haar hoofd.

'Ik ben te groot, ik kan mijn evenwicht niet houden!', gilt ze nog en dan duikt ze in volle vaart naar beneden.

Het wordt geen zachte landing. Friezelot knalt tegen de grond. Het doet pijn. Maar wat nog meer pijn doet, is dat alle anderen lachen. Enorm hard lachen!

Teleurgesteld komt Friezelot thuis van school.

Stil gaat ze naar haar kamer.

Ze smijt haar boekentasje in een hoek en gaat op haar bed liggen.

Maar ook dat valt tegen: het bed is te kort voor de grote Friezelot.

'Verdorie nog aan toe!', roept de heks boos.

'Groot zijn is toch niet ideaal!'

Ontgoocheld neemt Friezelot het grote toverboek uit haar boekenkast. 'Dan maar weer van groot naar klein', zucht ze en ze bladert meteen door tot bladzijde 21.

Even later staat alles weer klaar: stukjes slangenhuid, enkele varkenshaartjes, kattenspeeksel en geitenmelk.

De toverspreuk zit goed in Friezelots hoofd.

'Vriedeledie, vriedeleda, vriedeledein, ik ben niet meer ...'. Plots moet Friezelot hoesten.

Daarna gaat ze verder: 'Ik ben niet meer groot, maar ik ben klein!'

Friezelot doet haar ogen open.

Ze schrikt! Er is iets misgegaan!

Haar bed, de kast, de stoel, het boek, haar knuffel!
Alles is ... reuzegroot! Dan bekijkt Friezelot zichzelf.
En opeens begrijpt ze het: de dingen uit haar kamer
zijn niet groter geworden, maar zichzelf is piep-,
piepklein.

Het komt vast door die hoestbui, denkt Heksje. Maar
wat moet ik nu? Ik ben zo klein dat ik niet meer bij het
boek kan om te zoeken naar een nieuwe toverspreuk.
Friezelot geraakt in paniek. Op dat moment komt haar
mama de kamer binnen ... met de stofzuiger. Ze gaat
met de zuiger over de vloer en komt rakelings 📖
langs Friezelot. 'Help mama, pas op, ik ben hier!',
schreeuwt het heksje nog, maar mama heks kan haar
dochter in miniformaat niet horen en ook niet zien.
En wat Friezelot vreest, gebeurt: ze wordt opgezogen
door de stofzuiger.

Het is donker in de stofzak. En stoffig! Friezelot wordt
heen en weer geschud door de bewegingen die
mama met de stofzuiger maakt. Plotseling wordt het
rustiger. Mama zet de stofzuiger in de kast en maakt
de slang los. Die hangt ze naast het apparaat aan
een haak in de muur. Daar waar de slang zat, is nu
een gat. Friezelot hapt naar lucht. Ze duwt het stof

opzij en doet verwoede pogingen om tot bij het gat te
geraken. Het lukt! Met veel moeite kruipt Friezelot uit
de stofzuiger. Een forse niesbui volgt.

Gelukkig liet mama de deur van de kast op een kier
staan.

Ik moet zorgen dat mama me opmerkt, denkt
Friezelot. Zij moet me helpen.

Zo snel haar korte beentjes het aankunnen, loopt
Friezelot naar de keuken.

Daar is mama bezig met het eten. Het ruikt lekker.

'Mmmm,' lekkerbekt Friezelot, 'we eten vandaag verse spinnensoep!'

'Mama, mama!', roept het kleine heksje.

Maar mama hoort haar niet.

Ik moet er iets op vinden, denkt Friezelot.

Ze kruipt op mama's voet.

Met haar vingertjes kriebelt ze over de grote teen.

Mama schopt met haar voet.

Bijna valt Friezelot op de grond. Toch blijft ze kriebelen. Eindelijk! Mama kijkt naar haar teen.

'Friezelot!', roept ze uit. 'Wat is er met jou gebeurd?'

Mama neemt Friezelot in haar hand. Het heksje doet meteen heel haar verhaal.

'Tja', besluit mama. 'We moeten er iets op vinden.

Ik weet nog niet meteen wat. Ik ken geen enkele spreuk om jou van mini- naar normale heks om te toveren. Maar ... wie zoekt, die vindt!'

En meteen gaat ze voor haar computer zitten en begint ze haar opzoekactie.

Het blijft een hele tijd stil.

Enkel het geluid van de toetsen is te horen.

Friezelot staat naast de computer op mama's bureau.

Ze wordt er een beetje zenuwachtig van.

'Misschien is dit iets!' Mama springt recht. Ze loopt naar de kast en haalt er allerlei potjes uit. 'Jammer', zegt ze, terwijl ze een lege voorraadpot toont.

'Onze kattennagels zijn op. En ik heb er vier gram van nodig.' Friezelots gezicht staat op huilen.

'Geen nood', zegt mama. 'Ik vlieg vlug naar buurvrouw Fran. Die heeft vast nog wel wat wij nodig hebben.'

En meteen pakt ze haar bezem en zoeft ze het huis uit. Friezelot blijft ongeduldig achter. Het lijkt uren te duren vooraleer mama terug is. Maar uiteindelijk komt

ze binnenvliegen. Met een potje kattennagels!
'Ik hoop dat het lukt', fluistert mama, terwijl ze het papje klaarmaakt.

Friezelot kruist haar vingertjes 📖.

'Kom', zegt mama heks. Ze neemt Friezelot vast en zet haar op de tafel. 'Hou je stil, want het wordt een moeilijke klus.' Mama smeert het papje dat ze bereidde op de beentjes en de armpjes van haar dochter. Dan spreidt ze haar armen. Ze maakt allerlei bewegingen, terwijl ze een spreuk prevelt. Friezelot kan enkel de laatste woorden verstaan: '... groter zijn.' Alles in het kleine lijfje begint te trillen. Zonder dat ze het wil, springt en danst Friezelot op de tafel. Ze knijpt haar oogjes dicht. Plots stopt het trillen. Nog voor ze haar ogen kan openen, hoort ze een gil. Dat is mama!

Friezelot opent haar ogen. Meteen krijgt ze kippenvel. Ze is groter, ja ... Maar ze is ook dikker. En niet zo maar een beetje dik. Abnormaal dik is ze!

Mama is duidelijk in paniek. Ze begint weer met haar armen te zwieren. En Friezelot begint weer te trillen. Ze draait rond als een tol. En wanneer ze stopt, is ze

weer het gewone mollige kleine heksje van vroeger. Dat denkt ze toch ... Maar van mama's gezicht valt af te lezen dat dat niet zo is. En dan voelt Friezelot het: er is toch nog iets vreemds aan haar. Ze voelt aan haar hoofd. 'Mijn oren!', roept ze. 'Wat is er met mijn oren?' Ze rent naar de spiegel. 'Nee!', krijst ze. 'Dat kan niet, dat mag niet ...!'

Friezelot staart verbijsterd 📖 naar haar spiegelbeeld. Haar oren zijn groot ... Zo groot als soepborden!

'Help mama! Morgen is het mijn verjaardag.
Al mijn vriendinnetjes komen naar de party 📖.
Ze mogen me zo niet zien! Je moet dit veranderen!
Mama's handen trillen. Haar gezicht ziet lijkleek.
'Ik ... ik ... ik kan het niet', zucht ze. 'Ik ben uitgeput!'
Friezelot huilt.
'Probeer een beetje te slapen', sust mama.
'Ik zoek wel een oplossing.'
Slapen lukt natuurlijk niet zo goed. Friezelot draait en
keert in haar bed. Ze kan zich niet gemakkelijk leggen.

Haar oren zitten dwars.
En haar hoofd zit vol met enge gedachten.
Uiteindelijk dommelt ze toch in ...

Mama opent stilletjes de deur van Friezelots kamer.
Ze is in het gezelschap van Professor Heks Van
Trammelant. Die buigt zich over het bed. De professor
houdt haar handen dicht bij het hoofd van het
slapende heksje. Haar lippen bewegen, maar er komt
geen geluid uit haar mond. Friezelot wordt onrustig.
Ze slaat met haar armen en schopt met haar voeten.
Professor Heks Van Trammelant knipoogt naar mama.
Die ziet er nog steeds heel bleekjes uit.
Bezorgd kijkt ze naar haar dochter.
Heel even opent Friezelot haar ogen.
'Mama ...', fluistert ze.
'Ssstt,' zegt mama, 'het komt wel goed.'
Daarna slaapt Friezelot rustig verder.

Wanneer Friezelot op haar verjaardag wakker wordt,
voelt ze het meteen. De 'soepborden' zijn verdwenen.
Ze springt uit bed en loopt meteen naar de spiegel.
Opgelucht haalt ze adem. In de spiegel ziet Friezelot

het heksje dat ze altijd al was: een klein mollig heksje
... met normale oren.

Mama komt de kamer binnen.

De kleine heks rent op haar toe en vliegt haar in de
armen.

'Ik ben weer gewoon!', roept ze. 'Dit is het mooiste
verjaardagsgeschenk dat je me ooit gegeven hebt!'

Dan gaat Friezelot naar haar groeimeter.

'Dat lap je me nooit meer!', zegt ze kordaat.

En met een forse ruk trekt ze het ding van de muur ...